

Reactie van Samenwerking Reusel – De Mierden op advertentie van het CDA in D'n Uitkijk

Mijnheer de voorzitter,

Donald Trump maakt school. Niet alleen in de internationale politiek en in het Nederlandse parlement, maar ook in gemeente Reusel – De Mierden. Trump voert bij voorkeur het politieke debat op een andere plaats en met andere middelen dan waar het eigenlijk gevoerd zou moeten worden. Trump doet het liever via Twitter dan op Capitol Hill, waar het Amerikaanse Congres zetelt. Een tweede kenmerk en karakteristiek van Trump is dat hij bij voorkeur argumenteert op basis van 'alternative facts' dan op basis van echte feiten.

Deze gelijkenis sprong ons in het oog toen wij eind vorige week het meest recente exemplaar van D'n Uitkijk doorbladerden. Daarin heeft het CDA een paginagrote advertentie laten plaatsen waarin zij beargumenteert waarom het CDA geen 'gouden kei' wil. Om beide hierboven aangestipte redenen is dit een echt Trumpiaanse bijdrage aan de discussie.

Op de eerste plaats om reden van 'tijd en plaats'. Het is in de Nederlandse politiek een goed gebruik dat een politieke partij of fractie bij het bepalen van haar standpunt zich tijdens het politieke debat – op zijn minst in theorie – openstelt voor argumenten en overwegingen van anderen. In ons geval dient die uitwisseling van argumenten en overwegingen hier en nu plaats te vinden. Niet voor niets is dit een opiniërende commissievergadering. Vanwege het belang dat aan het onderwerp wordt toegekend, is het zelfs een extra ingelaste commissievergadering. Een hele avond is ingeruimd voor dit ene onderwerp. Maar voor het CDA is dat allemaal niet nodig. Haar standpunt is klip en klaar en wordt ook al vooraf aan de inwoners van Reusel – De Mierden meegedeeld. In de woordkeus in deze gewraakte advertentie onttrekt de CDA-fractie zich zelfs letterlijk aan de opzet en bedoeling van deze opiniërende commissievergadering. In de openingszin van deze advertentie schrijft het CDA, ik citeer, 'Op dinsdag 6 oktober is er een extra commissievergadering waarin men zich buigt over de Nieuwbouw van De Kei in Reusel.' [einde citaat] Ik val hierbij niet over de ten onrechte gebruikte hoofdletter bij het woord 'nieuwbouw', maar wel over het gebruik van het woord 'men'. Dit is zoals al op de basisschool geleerd wordt een onbepaald voornaamwoord. Op de site van de Taalunie staat hierover onder andere het volgende: 'Men geeft alleen vaag aan dat die handeling of werking wordt verricht of ondergaan door niet nader genoemde personen.' Een stukje verderop staat dat het gebruik van het woord 'men' alleen in die gevallen aanbevolen wordt waarin – ik citeer wederom – 'het niet mogelijk of niet wenselijk is om degene die verantwoordelijk is voor een bepaalde handeling, te noemen'.

Met deze achtergrondinformatie, vraag ik de woordvoerder van het CDA om antwoord te geven op de volgende vraag:

Vindt u dat u bij nader inzien niet beter had kunnen kiezen voor het gebruik van het woord 'wij' in plaats van voor het woord 'men' en bent u bereid om de medeverantwoordelijkheid te dragen voor het eventueel vanavond uit te brengen 'advies' en voor het op 20 oktober te nemen raadsbesluit?

Hiermee samenhangend willen wij van het CDA graag een verhelderend antwoord op de vraag waarom het CDA nu kiest voor zo'n gereserveerde houding ten aanzien van het voorliggende raadsvoorstel. In het verleden, niet alleen op de momenten waarop het CDA in de coalitie zat, maar ook daarna nog, heeft het CDA steeds het licht op groen gezet. Zo stemde het CDA tijdens de raadsvergadering van 29 januari 2019 nog in met het raadsvoorstel 'Projectplan "De Kei 2020 Voor

en door Reusel'''. Dit raadsvoorstel werd overigens met algemene stemmen aangenomen. Concreet, onze tweede vraag:

Waarom komt het CDA, ondanks het in het kader van 'Samen Doen' zeer zorgvuldig en uiterst transparant doorlopen proces, nu te elfder ure met deze bedenkingen op de proppen?

Ik begon mijn reactie aan het adres van het CDA met een verwijzing naar Trump. Ik noemde daarbij ook diens voorkeur voor het gebruik van 'alternative facts'. Ook het CDA strooit in de eerder aangehaalde advertentie in D'n Uitkijk kwistig met alternatieve feiten. Ik zou deze liever als onwaarheden of bewuste verdraaiingen van de werkelijkheid willen kwalificeren.

Mijnheer de voorzitter, sta mij toe om, omwille van een heldere beeldvorming, de belangrijkste van de inhoudelijke onjuistheden recht te zetten of de zaken vanuit het juiste perspectief te benaderen, zodat op 20 oktober a.s. op grond van de enig juiste feiten een besluit genomen kan worden.

1. Een deel van onze fractie vraagt zich oprecht af of het CDA het raadsvoorstel wel daadwerkelijk heeft gelezen voordat zij zich aan het schrijven van genoemde bijdrage zette. Tijdens de besloten werkbijeenkomst op 10 september 2019 heeft de gemeenteraad het College van B&W de opdracht gegeven om te onderzoeken of er incidentele middelen kunnen worden ingezet om uiteindelijk te komen tot de besproken jaarlast van € 150.000. Laatstgenoemd bedrag was voor het CDA 'the limit'. Het nu voorliggende raadsvoorstel is de concrete uitwerking van het door de voltallige gemeenteraad verwoorde verzoek. Niet meer, en niet minder. De structurele jaarlasten van de geplande MFA variant bedragen dus gewoon € 150.000,-, en niet zoals het CDA ons voorrekent € 203.100. Door dit staaltje creatief boekhouden raken de verdere berekeningen naar kosten per gezin dus kant nog wal. Ik kom daar zo dadelijk nog op terug. En waarom heeft het CDA niet aan de bel getrokken, of, sterker nog: de noodklok geluid, toen nog net voor het begin van het zomerreces hier op 7 juli j.l., in deze raadszaal, de perspectiefnota besproken werd? Bij de behandeling van dit belangrijke beleidsdocument hield het CDA de kaken stijf op elkaar. Mijnheer de voorzitter, weet u nog hoeveel woorden de CDA-fractie aan dit belangrijke document wijdde? Nul.

2. Het CDA vervolgt met de zin: 'Een deskundige heeft berekend dat de bouwkosten nog een half miljoen hoger kunnen uitvallen.' Genoemd bedrag is een mogelijke marge van 6%. Er is in het rapport keurig uitgelegd waarom onze gemeente ervan uit gaat dat dit niet zal gebeuren. We nemen aan dat bij de bouw van andere gemeenschapshuizen zoals de Schakel, ook rekening is gehouden met een onvoorziene post. Door aanbesteding, etc. kan ook bij dit traject worden ingezet op de bewaking van de geprognosticeerde bouwkosten. Daarnaast is het ook goed om in ogenschouw te nemen dat bijvoorbeeld de Schakel destijds is gebouwd met een provinciale subsidie van 34% van de bouwkosten. Hadden we deze subsidie nu ook maar tot onze beschikking.

3. Kom ik bij de volgende opmerking: 'Om het project te kunnen realiseren moet er 1,145 miljoen euro aan de algemene reserves onttrokken worden. Dit is – gelukkig – geen 'alternative fact', maar een terechte constatering. Zoals de heer Van Dommelen in zijn bijdrage ook al aangaf, moet in onze ogen daar de discussie over gaan. Het is echter wel het directe gevolg van het verzoek van onze eigen gemeenteraad – op 10 september 2019 toch echt inclusief de delegatie van het CDA – om daarmee te komen tot een acceptabele jaarlast. Dat de nieuwe Kei een prijskaartje heeft zoals nu is berekend, is een gevolg van de voorwaarden die we zelf hebben meegegeven, zoals bijvoorbeeld een forse uitbreiding van de sociaal maatschappelijke functies. Daarnaast zorgen de noodzakelijke milieu- en energie eisen voor een aanzienlijke verhoging van de bouwkosten t.o.v. 10 jaar geleden. Want ik

hoop toch echt dat het begrip 'rentmeesterschap' – eertijds een van de kroonjuwelen van het CDA – bij de lokale afdeling van deze partij niet definitief uit het partijprogramma is geschrapt.

4. Bij het volgende punt, mijnheer de voorzitter, maak ik voorhand excuses dat het wat technisch wordt. Maar in deze zin staat zoveel onzin dat het niet anders kan. Het CDA schrijft: 'Jaarlijks ontvangt De Kei al meer dan € 109.700 subsidie (ter vergelijking: De Schakel € 19.035 en de Ster € 15.776). Ik ken personen die nu de livestream volgen, die bij het lezen van deze zin uit hun vel sprongen. Waarom wordt de vierde kern, Hulsel, in deze vergelijking niet genoemd? Ik kom hier zo dadelijk op terug. De eerste onjuistheid: De Kei ontvangt jaarlijks geen subsidie maar een exploitatievergoeding. Misschien een beetje flauw om dit nogmaals te benadrukken maar het is wel een wezenlijk verschil. Daarnaast is de subsidie de afgelopen jaren altijd € 96.557 geweest i.p.v. de € 109.080 in 2019. De verhoging van 2019 is van puur administratieve aard, aangezien de kosten van Facility Management (werkzaamheden voor de Kei, Kiezeltje én de Sportparken gezamenlijk) in 2019 ook aan de Kei zijn toegerekend. Daarnaast moet ook vermeld worden dat de Kei vervolgens ook weer een jaarlijkse huur betaalt aan de gemeente ter hoogte van € 42.000. Per saldo dus een exploitatievergoeding aan de Kei van € 67.000 voor een kern met 8.700 inwoners. Per inwoner dus een vergoeding van € 7,70. Ter vergelijking: bij de Schakel in Hooge Mierde is dit € 10,77 per inwoner en bij de Ster in Lage Mierde € 8,72. En om de opsomming volledig te maken: voor Hulsel zou deze manke vergelijking op € 0,0 uitkomen. Wij komen hier binnenkort in een ander verband op terug. U bent alvast ingeseind. Als we de dorpsgrensoverschrijdende functie van De Kei verdisconteren, valt deze berekening zwaar in het voordeel van De Kei uit en is De Schakel relatief een dure voorziening. Sterker nog, om de kop boven de advertentie van het CDA te parafraseren, als er binnen onze gemeente één MFA is die het predicaat 'gouden' zou mogen voeren, is dat niet De Kei, maar De Schakel. Om nog maar wat meer zout in deze door het CDA opengereten wond te strooien, herhalen we nog maar even dat er bij de bouw van de Schakel een behoorlijke subsidie is versterkt (weliswaar een provinciale) waarop we momenteel ten behoeve van De Kei geen aanspraak kunnen maken.

5. Over de volgende opmerking van het CDA in genoemd artikel in D'n Uitkijk kan ik kort zijn. Inderdaad krijgt 't Schouw voor haar activiteiten een jaarlijkse subsidie van € 18.888. Dit bedrag staat volledig los van het nu voorliggende raadsvoorstel en heeft op zich helemaal niets van doen met de nieuwbouwplannen van De Kei. 't Schouw is slechts een van de 22 instellingen die een schriftelijke of mondelinge intentieverklaring hebben ondertekend of afgelegd om in de toekomst van faciliteiten van De Kei gebruik te zullen maken. Voorzichtig uitgedrukt is het vreemd om juist dit kiezelsteentje op te pakken en ermee richting Collega te gaan gooien.

6. De volgende zin – ik citeer wederom letterlijk – 'Ondanks de subsidies leed de Kei in 2016 een verlies van € 979,00 – is wederom een echt Trumpiaanse zin. Een schoolvoorbeeld van selectief citeren om dat vervolgens tot algemene wetmatigheid te verheffen. Vooropgesteld: inderdaad, in 2016 is een verlies geleden van maar liefst 979 euro. Dit is werkelijk waar het enige jaar in het voorbije decennium dat de boeken van De Kei in het rood werden afgesloten. Naar de oorzaak daarvan hoeft niet lang gezocht te worden: een verlaging van de huurinkomsten van de gebruikers in dat jaar. Er is daarna direct zakelijk gereageerd door de opbrengsten en kosten te optimaliseren. Naar is gebleken: met succes. Ter illustratie: het gemiddelde jaarlijkse resultaat voor De Kei over de afgelopen 10 jaar bedraagt maar liefst € 10.275. Daarnaast is het gemiddelde resultaat van 't Kiezeltje (onder hetzelfde dak gehuisvest als de Kei, en daarmee – hoewel boekhoudkundig twee gescheiden organisaties – één organisch geheel vormend) ook nog eens gemiddeld € 10.548 over de afgelopen 10 jaren. Ook hier geldt weer: een jaarlijks gemiddelde. Per saldo dus een gemiddeld resultaat van € 20.823. Wellicht zou je dit eigenlijk nog eens van de exploitatievergoeding moeten afhalen. Van De Ster en De Schakel hebben we geen gepubliceerde jaarcijfers voor handen. Afgaande

op de toon van de berichtgeving van het CDA, veronderstellen we dat de resultaten van De Ster en De Schakel behoorlijk positief zullen zijn. Wij gaan er gemakshalve en veiligheidshalve maar van uit dat we uit deze twee hoeken de komende jaren dus geen verontrustende signalen hoeven te verwachten, waardoor we bij de besluitvorming over De Kei hieromtrent geen voorbehoud of reserves hoeven te maken.

Tot slot. Er wordt inderdaad met aannames gewerkt voor wat betreft de mogelijke inkomsten. Helaas is dit bij elke begroting/prognose met deze omvang het geval. Er moet ook vermeld worden dat mogelijke inkomsten van de vrijkomende plint van het gemeentehuis daarentegen niet zijn meegenomen in de begroting. Het College kiest er terecht voor om de gemeenteraad deze – ongetwijfeld vette – worst niet voor te houden.

Dit alles resumerende, brengt deze opsomming ons tot de volgende vraag. Waarom heeft het CDA ervoor gekozen om zo veel feitelijke onjuistheden op deze wijze de wereld in te sturen? Het getuigt van een minachtig in de richting van het College, de collega raads- en commissieleden, de bij dit dossier betrokken ambtenaren én de stuurgroep die een megaprestatie geleverd heeft om te komen tot waar we nu zijn.

Mijnheer de voorzitter, namens onze fractie heb ik ons hart gelucht en zijn we benieuwd naar de reactie van het CDA op onze inbreng.